

Вазовъ. Този комитетъ заработилъ да помогне съ чужда войска за освобождението на България. Когато се научили, че царь Александъръ II обявилъ война, членовете на българския народенъ комитетъ, между които Вазовъ, Стамболовъ и др., обявили, че разтурятъ своя комитетъ и тръгватъ съ освободителната войска.

Стамболовъ следъ освобождението на България

Ст. Стамболовъ, Иванъ Вазовъ, Захарий Стояновъ и много други, които се отървали отъ неприятелския ножъ, помагали съ каквото можели на освободителите и опълченците. Така северна и южна България били освободени въ 1878 година.

Презъ 1879 г. въ Търново се свикало Велико народно събрание да изработи основенъ законъ (Конституция) на България. Стамболовъ едва ималъ 25 години, та не го поканили въ събранието. Той почналь да издава вестникъ, станалъ адвокатъ, запозналъ се съ първите народни представители и заседавалъ постоянно съ тяхъ въ частните събрания, где то съветвали, какъвъ да биде главниятъ български законъ. Съ приятенъ гласъ и добри познания Стамболовъ настоявалъ предъ народните представители да изработятъ законъ за свободни и равноправни граждани. Всички въ България, селяни и граждани, бедни и богати, маже и жени, да бждатъ еднакви предъ законите. Стефанъ Стамболовъ носеъ бѣлъ калпакъ да се отличава отъ чорбаджиите и изедниците лихвари.

Наистина, народните представители, синове повече на пострадали възстаници и опълченци, изработили основенъ законъ, добъръ за всички българи. Този законъ, нареченъ Конституция, се пази и до днесъ.

Като се изработила Конституцията, Великото народно събрание избрало князъ Александъръ Батенбергъ да управлява нова България. Стамболовъ свикалъ многообразни приятели и другари, по-